

Man vil erindre, at den fri Fisker væsentlig har anket over, at han ikke ved, hvor langt Aalegaardsretten strækker sig, at han ikke ved, hvor han har Lov til at fiske, og de afsagte Domme yde ham i den Henseende kun ganske ringe Vejledning, idet de ikke ere overensstemmende, ja, der er næsten ikke to Domme, der ere ens. Ifølge den nugældende Ret, den bestaaende Fiskerilovs § 3, er det jo saadan at den fri Fisker ikke maa anbringe sine Redskaber saa nær Grundejerens Aalegaard, at det skader Grundejerens Fiskeri. Som en anden væsentlig Ulempe skal det fremhæves, at den fri Fisker jo nu ikke kan vide, om Aalegaardsfiskeren vil benytte sin Ret til Fiskeri eller ej og derfor maa undlade at fiske paa Steder, hvor han ellers kunde have gjort det. Forholdet er tilmed det, at selv om den fri Fisker har slaet sine Pæle ned og sat sine Ruser, kan den aalegaardsberettigede forjage ham fra Stedet ved at sætte en enkelt Ruse ud. Disse Klager og Besværinger er der taget Hensyn til ved Affattelsen af Paragraffen, der, som det vil ses, er bygget orer Aalegaardskommissionens Forslag. Det vil imidlertid erindres, at den Anke, som her i dette Ting kom frem mod Aalegaardskommissionens Forslag, var den, at Afstandsbestemmelserne vare for store, og at de særlig vilde virke generende i flere Fjorde, samt at der gjaldt en særlig Regel for, naar en Kyst var besat. Det høje Ting vil ogsaa se, at i begge disse Tilfælde har Kommissionen taget, om jeg saa maa sige, skyldigt Hensyn. Med Hensyn til Afstandsbestemmelserne er det foreslaaet, at man retter sig efter Redskabets Længde, en Regel, der forekommer mig mere rationel og fyldestgørende end nogen anden. Det maa naturligvis straks siges, at der ikke kan sættes nogen Afstandsbestemmelse, som passer alle Steder. Skulde man tænke sig, at man satte en saadan ideel Afstand paa alle Steder, maatte den blive højst forskellig paa de forskellige Steder, og det vilde maaske oven i Købet være nødvendigt at fastsætte Afstanden næsten hvert Aar. Derved vilde der blive et Virvar af Afstande, som vilde blive meget vanskeligere for Fiskerne at finde Rede i end de Bestemmelser, vi i Øjeblikket have. Jeg skal allerede paa

dette Sted nævne, at det af den Grund vilde være uheldigt at etablere et Nævn eller en Kommission; og, som Medlemmerne vide, have Fiskerne ogsaa udtalt sig derimod. Som de Herrer ville se, foreslaas der fra et Mindretals Side Nedsættelse af en saadan Kommission, men fra Fiskernes Side anses det, som sagt, for at være uheldigt. Ogsaa jeg fra min Side vilde anse det for uheldigt, det vilde selvfølgelig være langt rarere, om vi kunde bestemme det i Loven, end at vi skulde have et Nævn. Vi have tidligere i Folketinget haft Forslag om et Nævn, hvilket ganske vist ogsaa blev vedtaget, men allerede før man havde vedtaget det, var man egentlig ked af, at en saadan Bestemmelse var kommen ind. Naar det, saaledes som Forslaget fastsætter, bliver bestemt, at Kystejeren inden 1. August skal have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af de inderste Pæle, kan den fri Fisker ligefrem maale sig til, hvor han kan sætte sin Ruse og fiske i Fred. Herved er et af Fiskernes største Ønsker blevet imødekommet. Naar man kommer til en Plads, hvor der fiskes med Aalegaard, sige Fiskerne altid: Ja, det kan være slemt nok, at vi skulle holde os langt fra vedkommende Aalegaardsejers Redskaber, men dette, at vi ikke vide, hvor vi kunne faa Lov til at være, uden at vi kunne blive jagede bort derfra, generer os langt mere, end selv vide Afstande vilde gøre det. Derfor lykkedes det ogsaa i Kommissionen at samle, jeg kan næsten sige samtlige Fiskere derom, idet fem af de seks have stemt derfor uden noget Forbehold, og den sjette, som ikke har stemt derfor, har udtalt, at han for Resten godt kunde indse, at det var et Fremskridt, og at han ikke havde noget særligt derimod. Foruden disse 5—6 Medlemmer have Overretsprokurator Leth og jeg stemt derfor, fordi vi anse det for at være et absolut Fremskridt. Forslaget gaar jo ud paa, at Afstanden retter sig efter Redskabets Længde, og at der fastslaas en Afstand for de aabne Kyster og en anden for de mindre Fjorde, hvad der har været fremhævet fra flere Sider kunde være ønskeligt. Det er ikke saa ganske let at komme over, thi man skal først have defineret, hvad der forstaas ved en aaben Kyst og ved en Fjord eller et mindre Indvand, og det kan tæn-